

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2572/2019
03.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Војислава Драговић Тубић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Великинац, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 38/19 од 30.01.2019. године, на седници одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 38/19 од 30.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 38/19 од 30.01.2019. године, одбијена је као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 број 1615/17 од 30.10.2018. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиле и одређене су мере заштите од насиља у породици против туженог и то тако што му је забрањено приближавање тужили АА на удаљености мањој од сто метара и наложено му је иселење из куће у ..., улице, те је констатовано да ће ове мере трајати годину дана и да се могу продужавати све док не престану разлози због којих су одређене. Такође, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) па је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су у другостепеном поступку учињене битне повреде одредби парничног поступка из члана 407. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 1966. године до 2014. године, када је брак разведен. Почев од 1991. године, тужени је континуирано испољавао насилно понашање према тужиљи, вербално као и физички, које насиље је кулминирало 21.03.2014. године, због чега је тужени правноснажно осуђен у кривичном поступку. Према чињеничном опису кривичног дела због ког је тужени правноснажно осуђен, дана 21.03.2014. године, тужени је од тужиље тражио да призна ко су јој све били швалери, држећи нож на столу, претећи да ће је заклати, извадити лево око, одсећи дојке, да ће је сећи парче по парче и звати ћерку и зета да све то гледају и да ће њих поклати, говорио је да је проститука, да има сиду и трипер. Све то је трајало неколико сати, након чега је тужиља побегла у своју собу, да би исте вечери тужени дошао у њену собу и захтевао од ње да имају однос. Наредног дана, дошао је у собу тужиље, свукао је јорган са ње и почео је да је дави. Затим, дана 08.05.2014. године, дошао је на врата собе тужиље, више пута је ударио песницом по вратима и захтевао од ње да их откључа и да се исели из његове куће. Такође, насиље се поновило у више наврата 2015. године и то тако што је тужени прекршио изречене привремене мере забране приближавања. Током трајања овог парничног поступка, тужиља је напустила сигурну кућу, вратила се у заједничко домаћинство, а све из разлога што је тужени у кривичном поступку који је против њега био покренут због насиља у породици осуђен и изречена му је мера обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи.

Надаље, утврђено је да тужени болује од душевног поремећаја – параноидне психозе која по свом испољавању одговара перзистентном поремећају са суманутошћу, са централном и доминантном идејом љубоморе из које су изведене све остале суманитости, а које су примарно фокусиране на тужиљу као супругу, а затим и на ћерку и на зета. Присутна је латентна агресија на плану понашања. Након што је тужени хоспитализован у оквиру мере која му је изречена у кривичном поступку, према извештају Специјалне затворске болнице у констатовано је да је на туженом примењена адекватна терапија на коју је реаговао побољшањем здравственог стања, па је добио погодност изласка у град у пратњи брата и братанца. Иначе, болује од карцинома ... са метастазама на

На основу исказа тужиље, утврђено је да се осећала небезбедно и угрожено и поред чињенице да је тужени на лечењу, тим пре што има сазнања да тужени има право да изађе из болнице за викенд, а осим тога, уопште није извесно до када ће мера која је изречена туженом у оквиру кривичног поступка трајати.

Полазећи од чињенице да се у основи испољеног насиља туженог према тужиљи налази болест, да су акти насиља извршени и да су интензивног карактера, те да код тужиље као жртве постоји константан страх и осећање угрожености и бојазни за сопствени живот, то су, применом одредби чланова 197. став 1. и 198. став 1. и 2. Породичног закона изречене мере заштите од насиља у породици у виду забране приласка тужиљи на удаљености мањој од 100 метара и наложено је иселење туженог из куће у

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одредили мере заштите од насиља у породици.

Неспорно је и за овај суд да радње које је тужени предузео према тужиљи имају обележја насиља у породици којима се угрожава не само психички већ и физички интегритет тужиље, те да овако предузете радње код тужиље оправдано изазивају страх и бојазан за сопствени живот. Психичко стање туженог јесте компромитовано, међутим, несумњиво је утврђено да тужиља представља примарни фокус суманутих идеја и фиксација туженог, те да је на плану понашања код њега присутна агресија. При том, евентуални напредак у његовом лечењу у Специјалној затворској болници у ..., сам за себе, не може представљати разлог да суд одбије да одреди мере заштите од насиља у породици, с обзиром на то да тужени има могућност напуштања болнице на викенд. Надаље, његово психичко здравствено стање захтева, очигледно, константну терапију и третман, а у односу на шта не постоји извесност у наредном периоду, с обзиром на то да је и у извештају болнице констатовано да тужени нема адекватан породични прихват. Другим речима, чињеница да је психичко стање туженог услед примењених терапија побољшано, не значи да по евентуалном пуштању туженог на слободу неће доћи до понављања аката насиља према тужиљи, из ког разлога су управо неопходне одређене мере заштите од насиља у породици.

Сходно претходно наведеном, ревизијски наводи туженог да је привремена мера донета без претходног тражења извештаја Специјалне затворске болнице, те без саслушања туженог и предложених сведока, као и да тужени има дијагностификован канцер у поодмаклој фази, због којег нема могућности да врши насиље и насилничко понашање, нису основани, с обзиром на то да је несумњиво утврђено да је тужиља, током дужег временског периода, била изложена континуираном насиљу, психичког и физичког карактера, да код ње постоји бојазан и страх за психички и физички интегритет, да тужени има могућност да викендом напушта Специјалну затворску болницу, а што све указује на правилан закључак нижестепених судова да су одређене мере заштите од насиља у породици неопходне.

Надаље, неосновано се оспорава правилност одлука нижестепених судова у погледу одређивања мере исељења из куће у ... у улици ... број Наиме, без обзира на чињеницу да се на наведеној адреси налазе две одвојене куће, те да без обзира на чињеницу да је уговором о брачној сутековини који је оверен пред Општинским судом у Новом Саду под Ов бр. .../... од 05.09.2002. године, брачна сутековина међу парничним странкама подељена, овај суд сматра правилним закључак нижестепених судова о неопходности ове мере, с обзиром на то да се њоме, уз меру забране приласка тужиљи на удаљености мањој од сто метара управо постиже стање трајне физичке раздвојености и то како самих парничних странака, тако и њихових пребивалишта, чиме се у највећој могућој мери смањује могућност за обнављање аката насиља.

Имајући све изнето у виду, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Како је ревизија одбијена као неоснована, то је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић